

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 16.

(486.)

Vol. 21.

Thursday,

October 13,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Disident Pavel Wonka čestným občanem Hradce Králové

Z ARCHIVU AUTORA: VLEVO JE TRANSPARENT, KTERÝ SE OBJEVIL PŘED BUDOVOU KRAJSKÉHO SOUDU V HRADCI KRÁLOVÉ V PŘEDVEČER PRVNÍHO VÝROČÍ SMRTI PAVLA WONKY (25. 4. 1989). VPRAVO: PAVEL WONKA.

Je to stěžít k uvěření, ale na počátku toho všeho byl e-mail až z daleké Austrálie. Čechoaustralan Pavel Zvěřina navrhl primátorovi Hradce Králové odčinit dluh, které město tíží udělením čestného občanství Pavlu Wonkovi in memoriam. Toho totiž, coby politického vězně komunistického režimu, nechali ve zdejší věznici postupně umírat. To se psal duben 1988. Dnes už je takové nakládání s vyššími formami života, včetně zvířat, jako týrání trestné. Tenkrát ...

Vyšetřování po roce 1989 nezjistilo v souvislosti s touto tragickou smrtí, jednalo se o poslední úmrtí politického vězně ve vězení, spáchání úmyslného trestného činu a na neúmyslný se vztahovala amnestie prezidenta Václava Havla. Tak můžeme jen nevěřičně kroutit hlavou. Vždyť všech třináct rozsudků týkajících se Pavla Wonky bylo jako protiprávních zrušeno, ale potrestán z řad vyšetřovatelů, prokurátorů, soudců a bachařů nebyl nikdo. Absurdita? Ano. Někteří „jeho“ soudci i povýšili. Ale vraťme se do současného Hradce Králové. Podnět iniciativního krajana by radní bez výčitek smetli se stolu, nebýt úsilí členky rady Lenky Jaklové, která svou vytrvalostí a diplomatickým umem - získala podporu např. i Václava Havla - dotáhla proces přidělení čestného občanství do vítězného konce. Ona totiž osobnost Pavla Wonky není jednoduše stravitelná jako nějaký umělý hrdina typu Mirka Dušina. Zkrátka, byl to rebel k pohledání. Ba kverulant. Ba i živel a ztroskotanec. My dříve narození bychom si možná vzpomněli i na další tituly pro politicky nepřizpůsobivé občany. Že je tak Pavel Wonka nepřijatelný pro vyznavače starých pořádků, nepřekvapuje. Jako rebel a kverulant je však i kamenem úrazu pro hlavní proud. Pro ty, kteří nevybočují, případně nikdy nevybočovali.

A tak je na výsost chvályhodné, že mezi tou záplavou majetkový a materiálních záležitostí dali reprezentanti Hradce Králové jeho občanům najevo, že existují i jiné hodnoty, na které bychom neměli zapomínat. Ukázali jasně na temnou skvrnu v nejnovějších dějinách východočeské metropole a na to, jak se s ní má město kultivovaně vyrovnat. Je to počin, který tak přesahuje hranice jednoho města. Udělování čestného občanství zůstává odrazem hodnot své doby a podléhá tudíž i erozi času. Může se proto stát, že se v pomyslné čestnoobčanské síni sejdou postavy, jež by spolu nechtěli sdílet ani dvojdomek, ba ani jeden hřbitov. Rovněž v tomto případě se Pavla Wonky na to, do jaké společnosti by rád vstoupil, nikdo neptal. V kategorii in memoriam to už ostatně není součástí uchazečské procedury. Určitě však za něj můžeme předeslat, že kupříkladu s Josifem Vissarionovičem

Stalinem by se necítil nejlíp. A kdo taky, že? V případě Wonky tu ale existuje přímo osobní důvod. Vždyť za kritiku vystavení portrétu největšího generalissima v kanceláři MěstNV ve Vrchlavě ještě v osmdesátých letech si vysloužil kriminál. A takovéhle vyhocené animozity se pak těžko odbourávají. Na štěstí „velký“ Stalin opustil hradeckou síň slávy už před cca dvaceti lety. A pokud by místní konšelé rozhodovali i v budoucnu s takovou politickou moudrostí jako v případě Pavla Wonky, pak se snad o sousedské vztahy těch oceněných bát nemusíme.

Miroslav Petr, říjen 2011

Petice českých kulturních pokladů ohrožena!

Jelikož nemám televizi a neposlouchám rádio, tak mi přece jen některé důležité kulturně-historické informace uniknou. Helena Vondráčková si totiž nedávno písemně stěžovala, že jí málo hraje v rádiu. Karel Gott se přidal ústně. To já se rovněž a nadšeně přidávám. Mě hraje v rádiu tak málo, že asi vlastně vůbec. Takže tímto byla založena petice českých kulturních pokladů a do včerejška jsem věřil, že začne mít údernost. Ale našel jsem v novinách, vlastně v *Blesku*, který jsem si poprvé v životě koupil, užaslé zklamání Karla Gotta z toho, že marně hledal ve schránce pozvánku na narozeniny Václava Havla. Vondráčková zatím žalobu nepodala. Já tam byl a byl to moc příjemný večer. Jenže teď mám obavu, že kvůli mé účasti je moje pozice v PETICI ohrožena. Rádio tlaku kulturních pokladů jistě podlehne a začne zase Vondráčkovou a Gotta hrát a já ostrouhám a dohasnu.

Jinak jsem samozřejmě rád, že televize i téměř čtvrt století po převratu, získala do svého vedení zase komunistu. Lidé, kteří tehdy věřili, že komunisti časem vymřou, vymřeli sami, a my co pamatujeme a ještě žijeme, halt televizi raději nemáme a rádio neposloucháme. Jenže národ by bez televize nepřežil, neboť televizní pravda je: "Opustíš-li mne nezahynu, opustíš-li mne zahyneš!" Já, jako *pohaslá hvězda sametové revoluce*, jak jsem se rovněž dočetl v *Blesku*, však ještě žiju a dokonce stále zpívám. Ono totiž s televizí to není zas tak úžasné, jako bez televize zoufalé a s Karlem Hynkem Máchou, který také televizi neměl a rádio neposlouchal, dodávám: "Dalekát cesta má, marné volání!"

2. října 2011

Srdečně zdravím,

Jaroslav Hutka
www.hutka.cz

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00.
3. září 2011 v 15:00 na Masaryktownu.
Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
29. října v 10 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče:
(Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: 29. října v 17 hod.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
30. října v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:
budou oznámeny.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.

v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů
slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude
porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané
a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support of the Government
of Canada through Canada Periodical Fund (CPF)
for our publishing activities.**

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

- 14.10., 15.10. (pá, so) 20:00
16.10. (ne) 15:30
19.10 (st) 19:00
20.10. (čt) 20:00
Bach a Zelenka
v Trinity St. Paul's United Church
Bloor and Spadina
416/964-6337

- 15.10. (so) 19:00
Octoberfest
Lavina
Kostol sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr.
Mississauga

- 19.10. (st) 14:45
Barcelona-Pizeň
TV-Sportnet One

21. 10. (pá) 20:00
22. 10. (so) 16:00 a 20:00
23. 10.(ne) 16:00
Neil Simon: Řeči
1350 Burnhampton Rd., Mississauga

- 29.10. (so) 18:00
Peter Stasak
Kanadská společnost M. R. Štefánika
Hala kostela sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Drive, Mississauga

- 30.10. (ne) 16:00
Vzpomínka na vznik Československa
Masaryktown

- 5.11. (so) 18:00
Ivan Ženatý, housle
Stan Boguna, Piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

- 5.11. (so)
Slovenský ples
Hala kostela sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr. Mississauga
**
- 6.11. (ne)
Sokolská návštěva hřbitovů

- 6.11. (ne) 15:00
Music for Anton Kubálek
Walter Hall
University of Toronto

13. 11. (ne) 11:30
Předvánoční bazar
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

13. 11. (ne) 15:00
Kanadský slavík
The Assembly Hall
1 Colonel Samuel Smith Park Dr.

26. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

- 27.11. (so) 18:00
Jan Novotný, Piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

10. 12. (so) 15:30
Sokolské dětské vánoce
601 Magnetic Dr., Unit 21, North York
Hana Jurasek: 905/838-5269

- 10.12. (so) 19:00
30 let novinářské práce
20 let Satellitu
10 let Satellitu na internet
0 roků od vydání první knihy
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave.

Oslava české státnosti

Dne 28. září 2011 byla před budovou ontarijského parlamentu u příležitosti dne české státnosti vztyčena česká vlajka. Slavnosti se zúčastnil zástupce ontarijského parlamentu, z konzulátu M. Václavínek a konzul Vladimír Ruml (vpravo). Oslavy vzniku Československa budou 30. října 2011 v 16 hodin na Masaryktownu.

Poslední demonstrace?

Ve čtvrtek, 22. září 2011 torontští uprchlíci ze Severní Koreje protestovali před čínským konzulátem v Torontu proti praxi čínské vlády vracet uprchlíky ze Severní Koreje, kterým se podařilo uprchnout do Číny, do země původu. Protestu se z české komunity zúčastnili Zuzana Hahnová, která protestní akci fotografovala, a Josef Čermák, který na požádání předsedy skupiny, která protest organizovala, Kiunga Lee, pronesl krátký projev. Projev byl citován v korejském tisku zde v Torontu. Otiskujeme český překlad:

Čínští vládcí se rádi pyšní starobyloou čínskou kulturou a civilizací. To je v pořádku. Všichni bychom měli hlasitě vyhlásovat všechno dobré, užitečné a krásné, čím naši předkové přispěli do společné pokladnice lidstva. Ale to vychloubání se starobyloou kulturou a civilizací ostře kontrastuje se současnými metodami čínské vlády vracet jejich trýznitelům a katům v Severní Koreji muže a ženy, kteří uprchli do Číny v naději, že jim Čína poskytne azyl. To je kruté, odporná praxe, nehodná jednoho z nejmočnějších národů na světě. Vyzýváme čínskou vládu, aby tento způsob skončila a připojila se k lepší části lidského rodu.

jč

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.15.satellite1-416.com

www.15.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

NHL

Po zápasech, v kterých hrají čeští nebo slovenští hokejisté naleznete reportáž z utkání, rozhovory a fotografie na

www.nhl.zpravy.ca

www.nhl.satellite1-416.com

Music for Anton

A free concert in his memory

Sunday November 6, 2011 at 3 pm

Walter Hall at U of T

Antonín Kubálek
1935 - 2011

Ivan Ženatý, violin
with Stanislav Bogunia, piano

The Rembrandt Trio
Gerard Kantarjan, violin
Valerie Tryon, piano
Coenraad Bloemendal, cello

Dana Campbell, soprano
Richard Herriott, piano
Karolina Kubálek, piano
The Uxbridge Chamber Choir
Thomas Baker, director

Music by Janáček, Suk, Ravel, Buczynski & more, including the premiere of Music for the Duke of York by Daniel Foley

v Neil Simon

Reči

Režie: *Vilém Dubnička*

Nové divadlo v Torontě uvádí

Pátek
21. října 2011
20:00 hodin

Sobota
22. října 2011
16:00 a 20:00 hodin

Neděle
23. října 2011
16:00 hodin

Rezervace:
(416) 463 - 3182
nove.divadlo@sympatico.ca

POZOR! ZMĚNA LOKACE DIVADLA!

Burnhamthorpe Library Theatre
1350 Burnhamthorpe Rd. East, Mississauga
(křižovatka Dixie & Burnhamthorpe)

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476

Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa

310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3

Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626

E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,

Winnipeg, MB R2G 1L1

Tel/Fax: (204) 947 1728

jkdraft@shaw.ca

Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,59 CDN \$
1 CDN \$	17,90 Kč
1 EUR	1,39 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	1,04 CDN \$
1 CND \$	0,96 US \$

Universal Currency Converter - 8. 10. 2011

1 CDN \$	17,77 Kč
1 EURO	24,74 Kč
1 US \$	18,43 Kč

ČNB - 7. 10. 2011

Joe Karafiát z Plastic People: Václav Havel je nehrající člen skupiny

Legendární Plastici vydali album *Maska za maskou*, které pokřtili v Londýně. Na český křest dorazil i exprezident Václav Havel považovaný za nehrajícího člena skupiny.

Dříve než doma jste nové album pokřtili 15. ledna 2010 v Londýně. Proč?

Byl to spíš takový reklamní tah, nic víc. Náš anglický fanoušek Mike se rozhodl uspořádat koncert v Queen Elizabeth Hall. Je to takové velké divadlo, při koncertech se tam sedí. Hráli jsme tam už před třemi lety a bylo vyprodáno. Teď

jsme to zopakovali. Na koncert se přišel podívat i Tom Stoppard, anglický dramatik a kamarád kapely.

Přestože publikum tvořili především Britové, zpívali jsme česky. Prodali jsme dost nových cédéček, což částečně vyřešilo jazykový handicap, protože v bookletu alba jsou nové texty i v angličtině. Myslím si ale, že pro cizince je čeština zajímavá.

Jak vám je, když ve staré budově Národního divadla hrajete od února 2007 ve Stoppardově hře Rock'n'Roll pod nápisem „Národ sobě“?

Pro mě osobně to byl docela šok. Celý život jsem hrál v různých pajzlech a najednou jsem stál na pódiu Národního divadla. Cítil jsem hrdost. Především první představení byla docela slavnostní a povedená. Na předpremiéře se mezi diváky objevily i starší dámy, které do Národního divadla chodí téměř na všechno. Jedna z nich na mě z první řady volala, abychom to ztišili. Já jí na to řekl, že se musí obrátit na zvukaře.

Opakovalo se to i později při představení. Myslím si, že spousta lidí, kteří mají sezónní vstupenky, nečekala, že na pódiu bude hrát rock'n'rollová skupina. Ten prostor ale není na bigbít moc vhodný. Představení se teď přesune na *Novou scénu*. V únoru máme zkoušky.

Na český křest do Paláce Akropolis přišel na konci ledna také bývalý prezident Václav Havel. Nikdy se netajil dobrým vztahem s kapelou. Jak jeho přítomnost vnímáte vy?

Václav Havel se při našem vystoupení v *Meet Factory* v Praze prohlásil za nehrajícího člena skupiny. Vzal si tenkrát židli a posadil se k nám na pódium, kde byl jako nehrající člen asi půl hodiny. Vztah kapely a Václava Havla je dlouhodobý, zejména s předrevolučními členy Plastiků se zná velice dobře, jsou přátelé. Rádi se setkáváme.

Komentuje nějak vaši tvorbu?

Vůbec ne. To se dělo hlavně za bolševika, kdy intelektuálové Havel a Jirous prý s bigbítákem Mejlou Hlavsou často diskutovali o kultuře i politice. Tehdy to dávalo smysl, dnes to není potřeba.

Maska za maskou je první album The Plastic People Of The Universe po osmi letech. Proč jeho realizace trvala tak dlouho?

Za těch osm let jsme nejenom odehráli hromadu koncertů, ale s Agon Orchestra jsme udělali tři velké projekty. Pořád jsme byli aktivní, byli jsme i několikrát v Americe. Já osobně jsem chtěl novou desku vždycky nahrát. Mejlovy věci jsou bezvadné, ale byl jsem přesvědčen, že by kapela měla natočit něco nového. Jsem rád, že se to povedlo.

Vy sám jste autorem šesti písniček na desce. Bylo pro vás důležité trefit se jejich náladou do atmosféry tradičních písni Plastiků?

To určitě. Mým hlavním záměrem ale bylo dělat to, co chtěl na konci svého života Mejla Hlavsa - písničky. Už tolik nechtěl skládat vážné a dlouhé kompozice, měl chuť na písničkovější tvorbu, která bude pro lidi stravitelnější. Píšu ještě skladby pro své další skupiny *Garage* a *Joe Carnation Band*. Vždycky respektuju zvuk dané kapely. Když Plastici začali mé písničky hrát, přišli s takovým tím tradičním „rozvrzaným“ zvukem, kterým byli vždycky charakterističtí. Ačkoli musím říct, že v tomto ohledu nám dost pomohla spolupráce s vynikajícími muzikanty z *Agon Orchestra*.

Byl při tvorbě nové desky nějakým symbolickým způsobem přítomen i Mejla Hlavsa, který zemřel v lednu 2001?

Teď už tolik ne, spíš jsem to cítil v letech krátce po jeho smrti. Později se kapela totiž ve své tvorbě trochu posunula. Vliv tam samozřejmě je pořád, ovšem už ho necítíme tak intenzivně. Mejla Hlavsa byl ale úžasný autor.

Jaroslav Špulák, Právo

Joe Bordelýn Karafiát žil v osmdesátých a devadesátých letech v Ottawě a v Torontu.

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

PRODÁM GARSONKU

V CENTRU PRAHY
27 m² (291 sq. ft.)
PO CELKOVÉ REKONSTRUKCI
\$119,000 O.B.O.
TEL. 416-575-9360
E-MAIL: info@watercom.ca

Ústečtí mohou žádat o stipendium do Kanady

Ústecká komunitní nadace vyhláší výzvu k předkládání žádostí o nadační příspěvek do 2. otevřeného grantového kola financovaného ze Stipendijního fondu Renesance na podporu studia v zahraničí v období 2. pololetí / semestru školního roku 2011/2012 a školním roce 2012/2013. Tento příspěvek je určený pro uchazeče s vazbou na město Ústí nad Labem a jeho okolí. Zájemci ho mohou použít i na studium na kanadských středních a vysokých školách nebo v rámci výměnných studijních programů. Mezi žadateli mohou být jak současní studenti, tak žadatelé bez statutu studenta ucházející se o studia v zahraničí. Ti mají šanci získat nadační příspěvek, splní-li před nástupem na studia v zahraničí veškeré podmínky k jeho přijetí. Uzávěrka pro příjem žádostí je stanovena na čtvrtek 27. října 2011. Veškeré informace včetně formulářů jsou k dispozici na stránkách Ústecké komunitní nadace. www.komunitninadace.cz

La Strada v Karlových Varech

Od 6. října do 31. prosince bude v Becherově vile v Karlových Varech (Krále Jiřího 1196/9) otevřena další ze série putovních výstav *La Strada*, kde se mezi deseti umělci představí i dva Kanaďané původem z Vancouveru: Christoph Runne a Monique Mees. Oba umělci se již v předešlých letech výstav *La Strada* v Karlových Varech účastnili. Uměleckým vyjádřením Christopa Runna jsou především krátké filmy, Monique Mees představí svoji multimediální expozici. Životopisy obou umělců naleznete na webových stránkách: www.wakewane.asiakkaat.sigmatic.fi
Kanadská mozaika - Vydává Kanadské velvyslanectví v Praze

Kanada neruší víza i kvůli Šluknovsku, tvrdí Schwarzenberg

Praha-čro-Ottawa oddálila spuštění nového azylového systému, který by obyvatelům České republiky měl umožnit cestovat do Kanady bez víz. Kanadská víza tak budou zrušena nejdříve až v červnu 2012. Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg prohlásil, že podobné rozhodnutí Kanady očekával.

„Otázku zrušení víz ovlivnila i napjatá situace ve Šluknovském výběžku,“ uvedl pro Český rozhlas Schwarzenberg, podle kterého nám tak nyní nezbyvá než čekat.

Evropská unie totiž České republice v tomto sporu s Ottawou nepomůže. Podle šéfa české diplomacie si ale za vzniklou situaci můžeme i sami, a to politikou sestěhování Romů do ghatt, ať už k němu docházelo ještě na konci komunismu nebo i během uplynulých dvaceti let.

Vízová povinnost pro Čechy byla v Kanadě znovu zavedena v roce 2009 kvůli zvýšené imigraci Romů.

Oktoberfest
Sts Cyril & Methodius Church
Oktoberfest
\$20 INCLUDED: DINNER, LIVE MUSIC & DANCING \$20
Saturday October 15th 7PM
LIVE MUSIC & Dancing
LAVINA
DUSAN DROBNY
STs. Cyril & Methodius Church
5255 Thornwood Drive
Mississauga, ON L4Z 3J3
Reserve/Purchase **TICKETS \$20**
Pork
Sausage
Kapusta
Potatoes
CONTACT: Brian Vacval 416 903-9381
Peter Repka 905 616-0624

Karlovarský festival souhlasu

Stránky všech médií okupuje každoročně v červenci karlovarský festival, který se koná na začátku měsíce v našem lázeňském městě. Bezesporu patří k našim nejúspěšnějším i nejnavštěvovanějším kulturním i společenským událostem, na něž je nabalena spousta balastu a provinčních her malé země, která chce být jednou za čas světová. Schází se tu lidé, kteří by se na jednom místě normálně nesešli. Potkáte tu zástupce elity, pražské intelektuály, nadšence, studenty na prázdninách, ale i zlatou mládež. Během jednoho týdne se tu uvidíte s kdekým od filmu, návštěvníci tu chodí na řadu filmů, jež už v naší artové distribuci neuvidíte. Samozřejmě nechybí tu atmosféra, možnosti k posezení a klábosení nad vínem.

Jako filmového publicistu na volné noze mě letos oslovili z aktualne.cz, abych reflektoval Karlovy Vary. Zároveň mě zvali debatovat do rádia, do televize či nakonec do společného rozhovoru Jiřího Peňáse a Ondřeje Štindla na stránkách *Lidových novin*. Člověk z toho měl pocit kulturního klauna, který proleze všechna média, aby šířil rozumy a pokusil se alespoň trochu poctivě reflektovat festival s jeho chybami i nedostatky. Nicméně se stala zajímavá věc. V odpověď se neozval ani tak festival jako samotní novinářští kolegové. Co jsi to zase vykládal? Co se ti to nelíbí?!

Ve srovnání s řadou zahraničních festivalů Varům schází prostor nejen pro taškařice či karneval, ale také témata a otázky, kolem nichž by se mohl vést dialog. O něm se nepíše, ten se pouze chváří. Přitom vtip takové slavnosti navazující na dávné akce karnevalového vtípu spočíval v tom, že za peníze získané od zástupců establishmentu se můžete posmívat právě elitě. Festival by měl být místem svobody i nastolování zajímavých otázek samotné společnosti, nikoliv slepého souhlasu s mocí, která demonstruje svoje bohatství a vliv na červeném koberci. Když vyleze na pódium ředitel přehlídky Jiří Bartoška, měl by hájit svoji reflexi současné kinematografie a uměleckou svobodu. Nikoliv se spiklenecky hlásit k zástupcům moci, k funkcionářům a vydávat se za kamaráda politiků.

Letos jsem si uvědomil, jak je karlovarský festival obětí vlastního úspěchu z přelomu milénia, i vlastního píárka. Ocitl se zakonzervovaný ve svém vlastním světě. Letos tam uvedli v rámci soutěže nový Šulíkův film *Cigán* (mohli jsme vidět i na Torontském festivalu pozn. red.), představující pro českou společnost stále dosti kontroverzní téma. Líčí osudy Roma, který se ze slovenské osady ocitá ve většinové společnosti, v níž se nakonec nedoveče osvědčit. Jde o průměrné zpracování filmaře, který natočil už lepší filmy. Alespoň se mu však podařilo ukázat romské společenství bez obvyklých předsudků, jakými je kriminalita a divoká muzika.

Na červeném koberci vidíte vykračovat si na film zástupce politicko-podnikatelské elity spojené s řadou podivných afér. Ale ani v jednom případě se nic nestane, žádná reakce, žádný skutečně významný ohlas. Nikdo si netroufne, každý opatrně spekuluje, aby si nenadělal problémy. Žijeme ve společnosti spoutané politickou korektností a ideologickými předsudky, kdy si na druhou stranu zástupci elity mohou dovolit se dopouštět zcela

nekorrektních věcí. Lidé mají znovu strach, byť tentokrát nejde o životy. Bojí se o zaměstnání a nechávají se sebou zametat ze zcela ekonomických důvodů.

Stav mlčenlivé společnosti, která nadává po straně, odráží i zakonzervovaná atmosféra karlovarského pódia, které mohou o to snadněji ovládnout namísto filmů sponzoři a agentury. Letos tu prezentovaly módu s Johnem Malkovicem, wimbledonský úspěch Petry Kvitové či dlouhonohe missky, zatímco jim festival poskytuje za peníze svoji značku i servis tiskového oddělení.

Co je zajímavé, dva nejlepší filmy tohoto roku, představené zároveň na karlovarském festivalu, nevznikly v rámci institucionální kinematografie. Socialistické retro *80 dopisů* Václava Kadrnky, které zachycuje boj matky se synem o získání výjezdního povolení za manželem do Británie v 80. letech, nedostalo ani korunu od Státního fondu pro podporu a rozvoj kinematografie. Komédie Petra Marka *Nic proti ničemu* zase vznikala v poloamatérských podmínkách a ve spolupráci s divadelním souborem *Potrva*. Ať se nám to bude líbit nebo ne, ze zahraničí vnímají Karlovy Vary jako bránu filmů střední a východní Evropy do světa. Na druhou stranu je třeba říct, že Vary o svoji regionální pozici, kterou měli před několika lety jistou, přicházejí. Vždyť nové polské filmy Felixe Falka *Joanna* a Barbary Sass *Ve jménu ďábla* (*W imieniu diabła*) soutěžily letos o týden dříve v Moskvě. Naopak Polsko zastupoval v karlovarské soutěži film Andrzeje Barańského *Potomek knížat* (*Ksieźstwo*), nahlížející svět současné postkomunistické vesnice, který nebyl předtím zařazen ani do soutěže národní přehlídky v Gdyni. Naopak ze čtyř debutů, které tam letos oslavovali, nevzali do Varů ani jeden. Je stejně tak s podivem, když oceňovanou rumunskou kinematografii zastupuje jedině celovečerní titul *Ahoj! Jak se máš?* (*Bună! Ce faci?*) Alexandru Maftieie - a to ještě v sekci mladých objevů *Variety*, kterou zaštiťují američtí kritici.

Pravda je taková, že budovat festival se záběrem na náš region nebylo před deseti lety moc sexy. Lidé nesnili o *Visegrádu*, ale o návratu na *Západ*. Tak i Vary cílily na americké nezávisláky, stačí si jen přečíst, kolik filmů z programu prochází každoročně střevy festivalu v Sundance. Čistým americkým surrealismem zavání pravidelná akce industry *Setkání s Hollywoodem: změna paradigmat, jenž slibuje poradit, jak se prosadit za velkou louží*. Ale dosti pohádek, skutečnost je prostší. Kdyby se tu chopili středoevropské šance, mohli si vybudovat trh s filmy z našeho regionu, jako to dělají dnes třeba v Sarajevu, z něhož by těžili všichni naši i okolní profesionálové. *Pitching námětů* celovečerních projektů by se organizoval u nás a nikoliv v Chotěbuzi. Do Varů by jezdili mezinárodní kupci, prodejci a distributoři objevovat talenty a menší tituly, které nevidí v Cannes ani v Berlíně. Mohli bychom mít silnou platformu s nejlepšími polskými, ruskými či rumunskými filmaři a byli bychom pro zahraničí opravdu "světoví". Možná i český film by si snadněji hledal své příběhy, slávu a především identitu, která vychází z naší geografie a historie. Nikoliv z provinčních fantazií o Západu, Americe a o Varech jako předměstí Los Angeles.

Letošním tématem ve Varech tak byla rekonstrukce sekce *Na východ od Západu*, které se pokusil nový programový ředitel Karel Och dodat na vážnosti i novou tvář. Uváděla hlavně světové premiéry i několik debutů, tituly z Ázerbajdžánu či zemí bývalé Jugoslávie, nikoliv ohrané věci z jiných festivalů. Festivaloví dramaturgové si pochvalují sekci *Work in progress*, která představuje řadu projektů těsně před

dokončením, jež si mohou programovat na vlastní přehlídky. Nicméně záslužné objevování nových jmen pro kategorii A nemůže nahradit budování dlouhodobějších vazeb a vztahů s tvůrci našeho regionu, které nám tak chybí. V případě debutantů jim akorát posloužíme k tomu, aby se příště dostali na nějaký další a prestižnější festival.

Michal Procházka - Praha

Tři výlety do minulosti

V posledních dvou či třech týdnech se v Torontu konaly tři podniky, které mi připomněly minulost: Vzpomínka na Adolfa Tomana, Večer Programu českého a slovenského jazyka a literatury na Torontské univerzitě v Baťově muzeu obuvi, a oslava 60. výročí založení farnosti sv. Václava v Torontu.

Vzpomínka na Adolfa Tomana

Na Vzpomínce na Adolfa Tomana jsem se mohl zdržet jen krátce (byl jsem, myslím, jediný ze zakládajících členů, který se Vzpomínky zúčastnil), poněvadž jsem musel pelášit na koncert Borise Krajného a tak nevím, padla-li nějaká zmínka o založení Nového divadla v roce 1970. Zakládajícími členy vedle Adolfa Tomana byli Ferda a Irma Čulíková (nazval jsem je nejhezčí legendou Nového divadla), Milan Crhák, Zdena Salivarová-Škvorecká, Hugo Hašek, Joža Ligda, Jindra Polívková, Zlata Novotná, Jan Novotný a Josef Čermák. Adolf dominoval svým nádherným elánem a nakažlivou láskou k divadlu. První hra, v které jsme - vzpomínám-li si dobře - vystoupili všichni (pamatuji si, že Zdena Salivarová-Škvorecká se tam míhala s lucernou) byla Jiráskova *Lucerna*. Premiéra 14. března 1970 byla slavná a úspěšná, Adolf Toman hrál mlynáře a jaký to byl mlynář!

ZE VZPOMÍNKY NA ADOLFA TOMANA

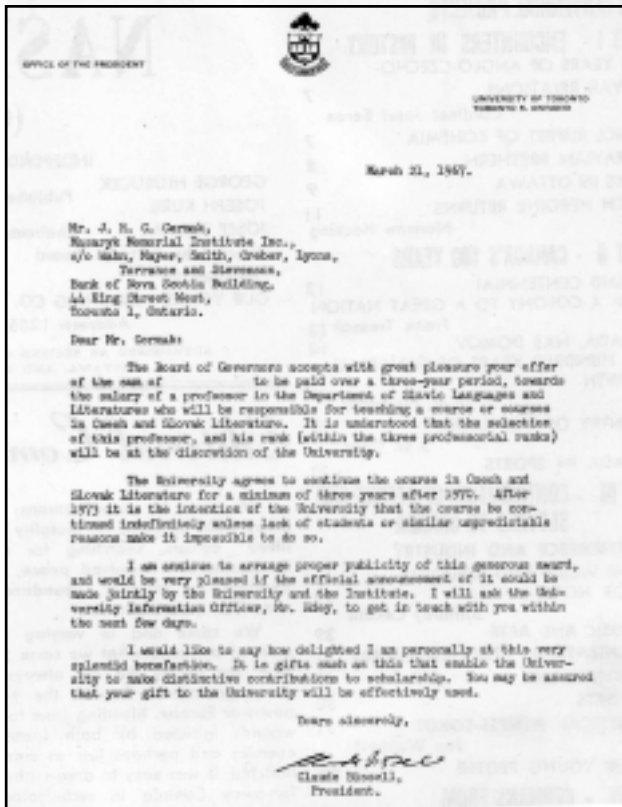
Během let s námi vystoupili slavní herci: mezi nimi Jiří Voskovec (v Daňkově hře *Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko*), Václav Postránecký v Gogolově *Svatbě*; uvedli jsme Škvoreckého hru *Host do domů Pokoušení Václava Havla* (obě světové premiéry). Zrno, které Adolf Toman (a nezapomenutelný, alespoň pro ty, kteří ho znali a kteří s ním hráli) Ferda Čulík na oné zakládající schůzce zaseli, vydalo dobrou úrodu.

Program

českého a slovenského jazyka

Na večeru Programu českého a slovenského jazyka a literatury na Torontské univerzitě v Baťově muzeu obuvi jsem nebyl, viděl jsem jen část v televizním vysílání *Nové vize*. Večer byl zřejmě poděkováním legionáři Tiborovi Gregorovi za dar UofT na podporu *Programu* a také měl upozornit na práci profesorky Veroniky Ambrošové. Vybavila se mi řada vzpomínek jdoucích až k samému počátku *Programu* v roce 1967. V tom roce jsem měl čest se sejít (už nevím, jestli to byl

oběd nebo večeře) s dvěma významnými profesory Torontské univerzity, Gordonem Skillingem (mimořadněm přítelem Václava Havla) a Kathryn Feuer. Výsledkem schůzky byl plán založit na Torontské univerzitě program (kurz) českého a slovenského jazyka. Když naše komunita připravovala seznam projektů k stému výročí Kanady, na prvním místě byl dar Torontské univerzitě, který měl být použit na plat profesora české a slovenské literatury (druhý projekt byl dar potravin Indii a třetí zbudování koupaliště na Masaryktownu). Posledním, sedmým projektem bylo zvláštní vydání *Našich hlasů* (Jiří Hlubuček a Josef Kuřil, kteří dlouhou řadu let na vlastní náklad (stejně jako dnes Aleš Březina tyto noviny) *Naše Hlas* vydávali. Patřili k onomu rodu pokorných a nezištných vlastenců, kterých se nikdy mnoho nerodilo a dnes se jich rodí ještě méně. A na čtvrté stránce toho zvláštního vydání najdete přetištěn dopis prezidenta Torontské univerzity, Clauda Bissella, datovaný 21. března 1967 a adresovaný: Mr. J.R.C. Cermak, Masaryk Memorial Institute Inc., c/o Wahn, Mayer, Smith....., ve kterém prezident Bissell děkuje za dar a zavazuje Torontskou univerzitu k pokračování kurzu po dobu tří let a poté je "úmyslem univerzity pokračovat bez omezení, pokud by třeba nedostatek studentů pokračování neznemožnil".

Tento dopis jsme museli o pěknou řádku let později (v té době byl profesorem této katedry Gleb Žekulin) Torontské univerzitě připomenout. České a Slovenské sdružení v Kanadě přispělo další částkou (i původní

částka byla věnována Sdružením) a Program, který nyní učí profesorka Ambrošová, zdatně pokračuje. O Program a českou kulturu vůbec se na Torontské univerzitě vedle našich krajanů bohatě zasloužili Gordon Skilling, Robert Johnson a Robert Austen. Profesor Austen úzce spolupracuje s Masarykovou univerzitou v Brně, kde každé léto pořádá přednášky pro kanadské studenty o historii středoevropské oblasti a každý víkend s nimi navštíví jedno hlavní město střední Evropy. Letos s ním do Brna přijelo přes šedesát kanadských studentů, kteří za svoje studium v Brně dostanou kredit na Torontské univerzitě."

VLASTA SCHEYBALOVÁ PŘED STUDOVNOU NESOUCÍ JMÉNO JEJÍHO SYNA

S českou a slovenskou literaturou, a tedy i s Programem, souvisí i knihovna české literatury a knih o Československu a České republice, založená ve jménu jejího syna Franka Josefa Scheybala v Robartsově univerzitní knihovně Vlastou Scheybalovou, která na její udržení a rozšíření přispěla značnou částkou i ve své závěti (zemřela před dvěma roky ve svém rodném Slaném). Symbolicky ji otevřel prezident Václav Klaus, když si do Kanady zajel pro čestný doktorát Torontské univerzity. Pěkný snímek, zachycující jeho, Vlastu Scheybalovou, a prezidenta Torontské univerzity, Roberta Pricharda, visí v Robartsově knihovně v síni, rovněž nesoucí jméno Vlastina syna.

A tak večer organizovaný profesorkou Ambrošovou jako poděkování legionáři Tiboru Gregorovi, a snad i pro zviditelnění vlastní práce a oslavu její katedry, mne zavedl skoro 50 let do minulosti, k samému založení *Programu českého a slovenského jazyka a literatury*, který dnes profesorka Ambrošová učí, a k vzniku knihovny Franka Josefa Scheybala v Robartsově knihovně, vzdálené jen několik set metrů od jejího pracoviště.

60 roků od založení farnosti sv. Václava v Torontu

Poslední z mých tří výletů do minulosti byl inspirován oslavou 60. výročí založení farnosti sv. Václava v Torontu 25. září 2011. Oslavy jsem se zúčastnil, byla mimořádně úspěšná (snědlo se přes 220 večeří, skvělá svíčková, dílo Mileny Ulrichové a jejího manžela Václava, který oběd také rozvázal, a Hany Juráskové, která obvykle v kuchyni hraje hlavní úlohu), vyhrávala znamenitá moravská kapela *Zádruha* z kraje, odkud také přišli biskup Esterka a Otec Švorčík. Potěšila účast velvyslance Karla Žebrakovského, i jeho poznámka, že tento oběd byl největší krajskou sešlostí během jeho pobytu v Kanadě, a generálního konzula v Torontu, Vladimíra Rumla, který přišel se svojí paní a dcerkou. Výborným (už i proto, že neohrozuje slovy) konferencierem, byl i zřejmý miláček farnosti, Otec Libor Švorčík. Zmínil se stručně o sv. Václavovi, a tím mne přiměl k výletu do historie tentokrát dost vzdálené, do doby, kdy členové vladařských rodin s oblibou vraždili jeden druhého. A nebyl to jen Boleslav, který dal zavraždit bratra Václava, ale i Václavova matka Drahomíra, která dala zavraždit jeho babičku Ludmilu. Kniže Václav je znám jako dobrodinec, který živil a oblékal chudé a chránil bezbranné, a když rytíř Radislav (jak to jedna legenda traduje) napadl naši pravlast s mocnou armádou, Václav navrhl, aby se místo armád utkali oni dva a když vyhrál, místo aby na zemi ležícího Radislava poslal na onen svět, nazval ho bratrem a poslal ho domů. Hůře to dopadlo, když jeho zem napadl

Sts. Cyril & Methodius Parish Hall
5255 Thornwood Drive, Mississauga

Svetový Kongres Slovákov
Slovak World Congress
Youth Committee

International partners:

Recognition 2011

The Twenty-Seventh Annual Slovak Canadian Graduates Ball

Honoring 2011 Slovak Graduates
Grade 8, High School, College,
University, and Post Graduates

Featuring
Salute to Slovaks
in the Creative Arts

Saturday, November 5, 2011
Sts. Cyril & Methodius Parish Hall

saský král Friedrich. Václav uznal Friedrichovu svrchovanost a zavázal se, že mu každoročně pošle stádo dobytčat a dávku zlata a stříbra, což údajně byl jeden z důvodů, proč ho Boleslav dal zavraždit. Ale světu je sv. Václav znám jako Good King Wenceslaus z veselé koledy stejného jména, i když jiná verze tvrdí, že onen dobrý král (a to byl skutečně král) byl Václav IV, který sice chodil incognito mezi lidem a dělal dobro, ale také dal zavraždit královnina zpovědníka, který odmítl prozradit zpovědní tajemství.

Historie farnosti není zdaleka tak dramatická, ale nepostrádá zajímavé okamžiky. Na zakládání farnosti jsem nebyl, ačkoliv před šedesáti lety už jsem v Kanadě byl dva roky. Duchovní správce farnosti jsem znal všechny. S Otcem Bernáškem jsem se utkal o Husa tak divoce, že jsem z katolické církve novinovým článkem vystoupil. Jsem rád, že Otec Bernášek dosud žije a dokonce má svůj kostel. A ještě víc mne těší slova, která kardinál Josef Beran pronesl v projevu na Ekumenickém koncilu v šedesátých letech: „...v mé zemi katolická církev dosud trpí za to, co bylo učiněno v jejím jméně proti svobodě svědomí, jako na příklad upálení kněze Jana Husa v 15. století...“ A omluva v podobném duchu, kterou snad největšímu z Čechů adresoval *polský* papež, Jan Pavel II.

KARDINÁL BERAN A OTEC JANÍČEK ŘEŽOU DŘÍVÍ

Byl jsem přítomen svěcení kostela v roce 1963, kdy farnosti "vládl" pro mne nezapomenutelný Otec Jaroslav Janda. Doma se nesnášel s nacisty a většinu války byl vězněn v jejich koncentracích; nesnášel se s komunisty a musel odejít do exilu. V Torontu se staral o lidi, o které komunita nestála a faru otevřel lidem, kteří neměli kam jít. Miloval své dva psy a jeho šaty byly plné jejich chlupů. Kouřil jako komín (večer před smrtí jsem ho našel v nemocnici, jak kouří pod kyslíkovou maskou). Obdivoval Rakousko-Uherské mocnářství... A měl srdce ze zlata. Za jeho vlády farnost koupila pozemek se starou budovou, kterou používala, dokud nepostavila dnešní kostel. Navrhl ho český architekt František Štálmach a postavil český stavitel Václav Furbacher, který se zúčastnil oslavy 60. výročí založení farnosti. O tři roky později kardinál Josef Beran vysvětil oltářní kříž. I u toho jsem byl. Hlavně proto, že jsem chtěl vzdát poctu tomuto nádhernému člověku za jeho statečnost v dvou tragických údobích jeho i našeho národa, která mu vynesla tři roky v Dachau, kde se dělil s druhými o svou chudou porci a svoji jedinou přikrývku dal svému italskému spoluvězni; v únorových dnech 1948 apeloval na komunistickou stranu, aby neničila dílo Tomáše Masaryka a Dr. Beneše; 14. března 1948 sloužil slavnou mši v svatovítské katedrále, které se zúčastnila (aby světu dokázala, že se v ČSR nic nestalo) celá komunistická vláda! Josef Beran, tehdy arcibiskup, dal na dveře katedrály vyvěsit provolání, že ačkoliv církev nemůže nikomu odmítnout právo žádat Boha o pomoc, nemůže přijmout filozofii strany nebo hnutí, která je v rozporu s učením církve. Kdo v té době v Praze byl, ví, jaké statečnosti bylo zapotřebí k podobné akci. Naposled kázal v katedrále 19. června 1949. Ve svém kázání prohlásil komunisty inspirovanou "Katolickou akci" za podvod a ujistil posluchače, že by nikdy nepodepsal něco, co by bylo v rozporu s učením jeho církve a porušovalo lidská práva. Krátce na to se stal prakticky vězněm ve svém paláci, později byl internován na

různých místech a teprve v roce 1963, na intervenci prezidenta Kennedyho a mnoha jiných osobností a organizací, byl propuštěn. Po jmenování kardinálem 25. ledna 1965 mu vláda dovolila cestu do Říma na instalaci a současně dala na srozuměnou, aby se domů nevracel. Tak se stal exulantem. Tak přišel mezi nás: skromný, pokorný, nenápadný. Nejvíce mi v paměti utkvěla fotografie, na níž vidíme českého primase s jiným pěkným člověkem, Otcem Bohuslavem Janíčkem, v táboru Hostýn řezat dříví...

Měl bych se zmínit i o Otcí Jaroslavu Blažkovi, který se v mládí těžce rozhodoval mezi technickou a duchovní kariérou a jehož torontský pobyt nebyl nejšťastnější. Měl bych se zmínit i o Otcí Svátovi Rusovi, mému poněkud mladšímu spolužáku ze slánského gymnázia, který se svým bratrem (oba výborní matematici) po roce 1945 chvilu uvěřili v komunistickou iluzi, ale brzy se dostali se stranou do křížku, byli vyloučeni a skončili v exilu. Pak jsme se se Svátou jeden druhému ztratili, až přišel do Toronta - k mému překvapení jako kněz. Torontu bylo jeho poslední stáčí.

Nakonec jen několik slov o dnešním duchovním správci farnosti sv. Václava v Torontu, Otcí Liboru Švorčíkovi (oslavy se vedle biskupa Petra Esterky a Otce Švorčíka zúčastnil nestor českých kněží v Kanadě, Otec Josef Šách, a tři slovenští kněží z farnosti sv. Cyrila a Metoda v Mississauze, Fr. Josef Vaňo, jezuitský kněz slovenského původu, profesor Fr. Mike Kolarčík a Fr. Gregory Nowicki). Poprvé jsem ho viděl při jeho první mši v kostele sv. Václava, které předcházelo psychologické střetnutí mezi stoupenci jaksi vyhoštěného Otce Blažka a přicházejícího Otce Švorčíka, radostného a slunného člověka, který vdechl do umírající farnosti nový život a z farnosti sv. Václava vytvořil stánek, v kterém se vedle sebe modlí Češi i Slováci a kde se cítí dobře i lidé, kterým nebyl dán dar víry.

Josef Čermák

KANADSKÝ SLÁVIK 2011

TRETÍ ROČNÍK SPEVÁCKEJ SŮTAŽE DETÍ
V INTERPRETÁCII SLOVENSKEJ LUDOVEJ PIESNE

GARANT SŮTAŽE

PETER DVORSKÝ

SLÁVNOSTNÉ FINÁLE SA USKUTOČNÍ

13. NOVEMBRA 2011 O 3PM

The Assembly Hall Community Centre
1 Colonel Samuel Smith Park Drive
Toronto, ON M8V 4B6

FREE ENTRANCE * FREE PARKING
MORE INFO AT WWW.KANADSKYSLAVIK.COM

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny 12. 10. 2011 ve 3:00
Příští číslo vyjde: 27. 10. 2011
Uzávěrka: 20. 10. 2011**

A Beautiful Place to Fly

5195 Hwy 26 East
Stayner, ON
L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...

For more information contact us at
(705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
Rentals, Restaurant on Site and Much More...

HOMECARE

(Division of Clinic of Biomedicine)

Péčování o rekonvalescenty a přestárlé za přijatelné ceny.

HANA KRÁLOVÁ

Diplomovaná praktikantka kvantové medicíny.

Léčba chronických a akutních onemocnění.

(Dr. D. Ghadiary MD.- USA.)

Pro více informací volejte *Klinika biomedicíny v Torontu*

416/255-3325

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

**Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047
viera.kononenkova@rbc.com**

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! **větší** archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Penzisti se mladým smějí, že už makat nemusejí

Bylo to ošklivé, zašeptal jsem Evě do ouška; Eva to později rekapitulovala jako trapný moment; Mervyn to zhodnotil jako *okamžik pravdy* a nakázal mi, ať to zapíšu do análů našeho klubu *Cicero* - což činím, a nerad.

To, co způsobilo trojí rozdílnou reakci, byla chvílička během oslavy na počest vstupu do důchodu Alana Dougala, kterého v klubu *Cicero* voláme Al.

Alan odpracoval v důlní firmě INCO 30 let na různých vlivných pozicích, a teď šedesátník, končil práci touto slavností s kamarády v kavárně *Books&Beans*. Pozvaných byly dva tucty kamarádů s manželkami, všichni se známe, jedlo se a pilo.

Alan se do penze těšil pár let; mluvil o času penze jako o vstupu do manželství s velkou oslavou, následujícími líbávkami se svobodou bez práce. A teď to začínalo, ty líbávky, Alan zářil. Byl rozkrojen dort. Alan dostával malé dárky a velké rady; bylo to hezounké, jako svatba, jen nevěsta a družičky chyběly.

Do té lenivé sytosti a pohody vhodil zápalnou bombu Jim tím, že potrásl Alanovi rukou a řekl: „Od tohoto dne, kamaráde, můžeš být blbější než jsi byl kdykoliv předtím.“ „Co to říkáš, Jime?“ zablekotal Alan do zkoprnělého ticha.

„Říkám, že neznám důchodce, který by byl chytřejší než byl jako zaměstnanec,“ řekl Jim a pustil Alanovu pravici a ukročil z fronty gratulantů, ale euforie pohasla, mnozí z klubu jsou též důchodci.

Vykročil jsem ke stolku, kde sedl Jim, a optal jsem se, co to bylo? „Jsi důchodce?“ optal se Jim na něco co ví, že nejsem, a dodal: „Jak můžeš velebit kamarádovi čas penze, když sám se do penze nehrneš, i když máš 65 let?“ Lidé jsou různí a mají rozmanité představy, řekl jsem váhavě, a Jim nedal pokoj a optal se, ať jmenuji někoho, kdo v penzi žije líp než žil dříve, když pracoval? „Mlčel jsem a Jim to pojal co odpověď a řekl: „Neznáš nikoho, komu by penze prospěla.“ Odešel jsem od Jima do houfku kolem Alana a pošeptal jsem Alovi do ucha, že Jim přebíral pití, a že to tak nemyslel, co řekl.

Alan se usmál, a řekl nahlas, že Jim bude prodávat pojištění až do smrti smrt'oucí, a že mu tu štědrá penze z INCA beztak závidí...

Na cestu domů Eva vzala Jima do auta, že ho zaveze domů, protože má vratké nohy, a v autě Jim dál plánil důchodce jací jsou lazaři. Jim si totiž myslí, že v příštích dekádě půjdou penzijní fondy do bankrotu na celém světě, první v Evropě, a že důchodci budou kvíčet jak píchnuté podsvinče, až se jim začnou penze krátit; anebo znehodnocovat inflací, jak se teď stane v Řecku, pak v Itálii, Španělsku a Irsku, protože na penze nejsou peníze. „A nebudou!“ vykřikl na zadním sedadle auta, „je nás na to, lidí v důchodovém věku, moc.“ Když jsem Jimovi pomáhal z auta a doprovodil ho ke dveřím do domu, obrátil se na mne a řekl: „Důchodců je moc, a peněz není dost na důchody...“ zamumlal a zavřel za sebou dveře.

Eva se na Jima zlobila, a řekla, že takové poznámky nemusel říkat a kazit Alanovi jeho dětinskou radost z penze.

„Dětinskou radost?“ opakoval jsem její slova, a Eva řekla, že ovšem dětinskou, a dodala, že z jejích vrstevnic taky nezná ženské, které by v penzi vypadaly o vlásek šťastnější a veselejší než bývávaly.

K tomu jsem nemohl nic říct a Eva pokračovala: „Mně připadá čas penze pro ženskou ovšem lepší než pro mužského, jestliže má vnoučata. Jinak je ztracená jako kdejaký mužský, co sedí a kouká na televizi v sedm ráno.“ Řekl jsem: „Chlapi to vnímají stejně, ale kupodivu až v penzi a nikoliv předtím, protože by se zaměstnání drželi zuby nehty.“ „Penze je starý humbuk,“ řekla Eva, protože slibuje nemožné... slibuje, že si člověk *užije*, ale co? Hodně léků? Nejnovější transplantace kloubů? „Všimla sis,“ řekl jsem vesele, že v Německu prodloužili důchodový věk ze 65 na 67 let? „Všimla,“ řekla, „překládám dost dopisů z německé důchodové správy. V Kanadě se mluví o prodloužení do 69 let! Důchodci v Řecku pobírají důchod od 58 let ve výši 93% svého platu a brání se prodloužení důchodového věku na 63 let a dělají rotyku v ulicích Athén; a chtějí peněžní půjčky od EU na své důchody. Ovšem, nezajistili si příspěvky na své důchody aspoň minimálním plozením - děti jsou taková otrava! A stojí hodně peněz... ostatně, to si myslí většina Evropanů. I ti Němci, co mají přispět na řecké důchody.“ „Tak vidíš, penze a penzisti jsou ekonomicky neudržitelný humbuk a mladých není dost, aby ten humbuk financovali, tak se drž ve formě a nemyslí na penzi.“ K tomu není co dodat, zavřel jsem, leda, že chceš vsadit, že Řecko půjde bankrot před Dušičkami - Řecko ztratí euro a vrátí se ke své inflační drachmě, právě kvůli neudržitelným penzím. I kdyby vypálili Akropolis jako znamení svého protestu. A to bude 'okamžik pravdy' pro Řecko a celou Evropu, ba i celý svět.

Rost'a Firla - Sudbury

Milý Rostó,

Jim má naprosto pravdu. Vědecky je zjištěno, že blbneme zhruba od svých patnácti let. Nějakou dobu (asi do dvaceti) je IQ stabilní a pak začne klesat, a tak lidi v penzi ho mají nižší než před penzí. To je jeden z důvodů, proč do té penze odcházejí. Přestárlí penzisti v práci nebo-li česky prduši (zkratka z dvou slov *pracující důchodci*) byli postrachem v každém zaměstnání. Byli neobyčejně aktivní, žalovali na podniku nadřízeným a jinak znepříjemňovali práci nám mladším, kteří jsme většinou za ně museli šichtičku odmakat.

V Německu se chodí do starobního důchodu jako v Kanadě v 65 letech, ale lidé zde mohou jít do důchodu dříve a za každý měsíc se odpočítává 0,3 % (podobně jako v Kanadě u CPP, nikoliv OAS). Teď, jak je to s tím zvyšováním penze. Zvyšování penze v Německu začne až v roce 2012 a bude trvat 24 let, čili do roku 2036. Každý rok se přidá k důchodovému věku měsíc. Věk 67 let bude tedy platit pro lidi, kteří se narodili v roce 1964. Důchodci si nesmějí k starobnímu důchodu přivydělat více než 400 eur měsíčně. Vše lze nalézt v brožůře *Důchody v České republice a ve Spolkové republice Německo*.

Vychází se z předpokladu, že člověk bude žít déle a jeho věk se bude donekonečna nebo aspoň do roku 2036 prodlužovat. Skutečností je, že tomu tak nemusí být. Děti mají dnes méně pohybu, horší stravu, ničí si nervovou soustavu různými zařízeními, nadměrným hlukem atd. Není tedy důvod, že by žily déle a ke všemu, že nebudou ve čtyřicítce vypadat jako Bondyho *Invalidní sourozenci*.

Důchodci jsou tedy používáni jako levná pracovní síla, zatímco mladí lidé jsou v depresi, protože nemohou sehnat zaměstnání.

Alan se asi jako zaměstnanec důlní společnosti víc namakal než Jim jako pojišťovák, proto ten rozdílný přístup. (Zde jsem byl upozorněn Rostou Firlou, že Alan se toho mnoho jako odborový předák nenafáral.) Také se pamatuji na mnohé důchodce, kteří skončili v zaměstnání a začali dobrovolně pracovat v nějaké dobročinné organizaci. Většinou to byla katastrofa.

Lidé totiž chodí do penze, protože už mají méně sil a mají do ní jít pokud možno co nejdříve, aby se mohli věnovat důležitějším věcem než shánění kusu žvance. Třeba starostem o vnoučata, jak říká moudře tvá žena, nebo umění, literatuře, cestování a také mají po sobě uklidit. To jest vytvořit si určité vztahy, věnovat se lidem, zamyslet se nad věčností, vyrovnat se s tím, že jsme smrtelní, vyjasnit si svůj vztah s Bohem.

Pokud jdeme do penze pozdě, pak je to to běhání po nemocnicích, či čekání na transplantaci. Do penze se má jít, pokud člověk není ještě zcela senilní, aby tu svobodu, kterou mu penze dává mohl vnímat.

Aleš Březina

Podzimní Apríl

Nemohu říci, že bych neměl rád první dubnový den. Pravda, někdy se tím testovala tolerance vyučujících. Oblíbený žert žáků byl, že někdo zaklepal a dotyčný učitel šel ke dveřím, za kterými nikdo nebyl a vtípálek vykřikl magické slovo: „Apríl!“ Někdy to vyučující přešel, jakoby se nic nestalo. Jindy se pomstil neočekávanou písečkou. Vyučující, který si chtěl udržet autoritu to řešil tak, že se postaral o delikventovu sníženou známku z mravů.

Ale i v rádiu se žertovalo. Občas se odvysílala 1. dubna nějaká zpráva, která se v zápětí dementovala. V šedesátých letech, když se dělaly první pokusy se stereofonním vysíláním, které spočívaly v tom, že si posluchač měl dát televizi do pravého rohu obýváku a rozhlasový přijímač do levého rohu, čímž měla být vyvolána iluze, že bytem projela motorka nebo vlak, tak někdo přišel s podobným žertem. Nebylo zapotřebí přestavovat nábytek. Stačilo si sehnat dva hrnce. Jeden menší třílitrový, druhý větší pětilitrový a postavit je na rádio na bok, aby dna svírala úhel třiceti stupňů, což bylo obzvláště důležité. Nyní se musela dát židle do vzdálenosti 2 metrů a 35 centimetrů od přijímače a posadit se zády k přijímači. Pak pustili písničku. Stereo bylo dokonalé. Slyšeli jsme ho během této hodinové seance všichni. Radost nám zkazila poslední věta v programu. Právě jste se stali obětí nejapného aprílového žertu.

V druhé polovině osmdesátých let, kdy se v Praze zničila řada památek, včetně nádraží Praha-Těšnov, přinesla Mladá fronta článek, že nyní je na řadě nevyhovující budova Národního muzea. Bylo to pochopitelně 1. dubna. Článek byl tak dobře napsaný, že přestože to vyšlo v ne příliš věrohodný den, vzbudil rozhořčení Pražanů. Přiznám se, že i já jsem si nebyl jistý, jestli je to pravda nebo aprílový žert. Tehdy se totiž v novinách mnoho nežertovalo. Tentokrát se sice šprýmovalo, ale svazácké vedení tohoto deníku, které nemělo smysl pro humor, se prý vypořádalo se srandistou po svém.

Jenže doba pokročila a my žijeme tak trochu jinak a jinde. Máme totiž 1. duben po celý rok. Aprílové počasí není jen výsadou období na začátku jara. Pouze to magické slůvko „Apríl!“, kterým se vynulovala předchozí zpráva zmizelo. Dovídáme se o jaderných zbraních v Iráku, což opravňovalo k válce v této zemi, nebo o tom, že v Kosovu bylo mezi 10 000 a 500 000 mrtvých Albánců. Ve skutečnosti se jednalo o číslo podstatně nižší.

Zůstaňme v této malé zemi, ale na druhém břehu. Minulý týden 6. října 2011 se objevila téměř ve všech srbských médiích zpráva, že Nobelovu cenu za literaturu získal spisovatel Dobrica Čosić. Zprávu převzala i seriózní rozhlasová stanice B92 a list *Guardian*. Ve skutečnosti letošní cenu za literaturu dostal málo známý švédský básník Tomas Tranströmer. Tak trochu modroztlutá akce *Národ sobě*. Čosić je bývalý komunist, policejní agent a nyní patří k předním nacionalistům. Tento neaprílový žertík udělala skupina bělehradských výtvarníků.

Proč vlastně tohle píšou? Minule jsem dostal celkem zajímavý článek podepsaný Milanem Lasicou. Tak jak to bývá, byla tam řada věcí, které se mi líbily. Případalo mi to trochu pesimistické na humoristu. Trochu úzkoprsé, když si stěžuje na cizince v Bratislavě, ale na druhou stranu popisoval řadu věcí, které i mně vadí. Otiskl jsem ho i s tím, že jsem to nedostal osobně, ale od někoho e-mailem. V zápětí jsem dostal internetový odkaz, kde se hovořilo o Pseudolasicovi. Nikde jsem neviděl, že by se ohradil sám Milan Lasica.

Mohu se utěšovat tím, že některé Pavlovy epištoly nejsou od apoštola Pavla či že hudba k mnoha filmům nepochází ode mne, ale od mého jmenovce Aleše Březiny. Když bych chtěl najít nějakou výmluvu, tak si ji najdu. Druhá věc je se jednoduše omluvit, což činím.

Denně dostávám stovky různých e-mailů, v minulosti jsem dostal řadu falzifikátů, obzvláště věnovaných islámu. Zatím se mi dařilo se těmto věcem vyvarovat, ale prosím čtenáře, kteří posílají elektronickou poštou nějaké zajímavosti, aby si ověřili, zda jsou pravé a zároveň bych vás prosil, abyste tento druh informací neposílali na hlavní poštovní schránky, ale na moji osobní e-mail: ales@zpravy.org.

Aleš Březina

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Akt -pastel

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Malý člověk mezi námi - a kdo že to je?

V Satellite číslo 13. z 25. srpna jsem našel článek pana Krpače s nadpisem "Velcí a malí lidé mezi námi". Pan Krpač udělil medaile Jana Masaryka Čechům a Slovákům v Kanadě. Zeptal jsem se na MZV ČR, jaká jsou kritéria, podle nichž se rozhoduje o výběru vyznamenaných osob. Oficiální odpověď zde přetiskují:

Vážený pane, k Vašemu dopisu ve shora uvedené věci sděluji, že medaili dává při slavnostních příležitostech pan ministr zahraničních věcí a to dle vlastního uvážení. Nějaké stanovy, které by tuto záležitost upravovaly nám nejsou známy. Podepsána: Daniela Vyžvaldová, Diplomatičeský protokol MZV ČR.

Zajímalo by mne, zda velký člověk Krpač ve všech případech, kdy udílí medaile, dostal předem souhlas ministra. Anebo uděloval podle vlastního rozhodnutí, samozřejmě jenom těm *velkým lidem mezi námi*? Poslední věta jeho citovaného článku, kde reaguje na kritiku čtenáře poslanou Satellitu, je absolutně povyšenecky urážlivá, když si dovolil napsat *Olinko, Richarde, Paľo, odpusťte jeho pisateli, neb on zjevně neví, co činí*. Takže kritik činnosti pana Krpače je jím označen za nevědomého hlupáka. Jsem rád, že pan Krpač už není na kanadské půdě.

Miloš Zach, Vancouver

Děkujeme za příspěvek. Osobně nemám rád udělování jakýchkoliv vyznamenání. Připomíná mi to stužky a hvězdičky *Mladý budovatel* či *Brigády socialistické práce*. V kriminálu to pak byly *Brigády vzorné práce*. Pochopím ještě, když nějaký státník či politik udělí vyznamenání za záchranu lidského života.

Generální konzul Richard Krpač udělal zde v Torontu a v Ontariu řadu dobrých kulturních akcí a přispěl rozhodně k zviditelnění Čechů v Kanadě, navštěvoval krajské akce, ať již pořádané krajskými organizacemi nebo jednotlivci. Udělal několik projektů, kdy se pokusil zachytit Kanaďany českého či slovenského původu na DVD. Inspiroval zájezd Plastiků do Toronta, uskutečnilo se několik reprezentačních plesů, postaral se o hladký průběh voleb na konzulátu, krajská veřejnost se mohla setkat s řadou politiků, zasloužil se i o festival Evropského filmu zde v Torontu a mohl bych pokračovat.

Tohle vše lze těžko posoudit z Vancouveru v Britské Kolumbii, z města které mělo v minulosti hodně problémů s *čestnými konzuly*, kteří byli ve skutečnosti *nečestní*. Zúžit něčí čtyřletou práci na jedinou, možná ne nejšťastnější akci, je krajně nespravedlivé, obzvláště, když Richard Krpač již zde není a nemůže se nějak osobně bránit.

I z tohoto důvodu považuji další diskusi za zbytečnou.

Aleš Březina

Staříkovy zápisky

(4/2011)

Dvakrát v životě jsem se snažil docela soukromě naučit francouzsky., alespoň v té nejzákladnější podobě. Vždycky to skončilo fiaskem po dvou měsících snažení. Teď ale už mě nejednou napadlo, zapsat se do kurzů latiny. Jsem konec konců v penzi, kromě té svojí grafomanie a občasného tenisu, ping pongu a četby knih, mám dost času.

Dobrý úmysl ale není korunován úspěchem. Ve všech možných nabídkách, které občas do domu jsou doručeny ve věci možného vzdělání, nabízí se jen francouzština, španělština, mandarinština, farsí, případně němčina a italština.

Taková touha pustit se do latiny probudí se ve mě vždy, když v četbě narazím na latinský citát. A nebýt vysvětlivek dole pod textem anebo možnosti optat se vzdělané přítelkyně, vzteknu bych se a dál dumal co by to asi mohlo znamenat. Dosud znám jen ono *Litera scripta manet!* Beru to na vědomí, ale jen ve své mateřštině....

V těch chvílích, kdy osud není nijak příznivý a upoutá člověka na lůžko, ten nemocný, který v životě rád a hojně četl, nachází v takové chvíli v literatuře velmi dobrého utěšitele a plně ocení záslužnou práci těch, kteří (dobře) píší.

Kdykoli, sedím na terase, slyším sirénu požárního vozu, vzpomenu si na ten den, kdy jsem stejně tak slyšel ten zvuk, kolem našeho domu projel ten ohromný požární automobil a v tu chvíli jsem strnul při pomyslení: snad nejednou pro něho! Na mysl jsem měl kamaráda, který se svou rodinou bydlel jen kousek od nás, před několika týdny byl postižen srdeční

mrtvicí. Navíc nepřízní osudu k diagnostikované rakovině.

Vyběhl jsem na ulici a shledal, že neblahé tušení mne nemýlilo. Kamarád zemřel v nemocnici necelou hodinu poté ...

Donedávna jsem si myslel, že ten, kdo pod svůj text na stránkách tisku udá svou emailovou adresu, očekává, že jí čtenář použije a něco na ní napíše.

Takový čtenář pak zcela logicky očekává, že adresát, většinou žurnalista, svému čtenáři rád odpoví. Ukázalo se však, že až na zcela nepatrné výjimky, taková moje domněnka je čirá bláhovost. Je asi obtížné sestoupit z věže ze slonové kosti nadřazenosti ...

Nepamatuji se, že bych kdy v mnoha posledních letech věnoval nějakou pozornost robátkům v kočárku, dítkám zcela mně neznámých rodičů. A ejhle, coby pojednou novopečený dědula snad bych si nasadil lepenkový nos a dělal grimasy na cizí batole, jen za jeho půvabný úsměv! Je snad něco půvabnějšího a nevinnějšího než právě takový úsměv docela malého batolete?

Jak bych co nejstručněji charakterizoval stáří? Snad jen tím pocitem, když za slunečního srpnového odpoledne napadne myšlenka na vánoční stromček.

Pamatuji se, a zdá se mi to nedávno, když Roger Federer vyhrál první z významných Grand Slam tenisových turnajů. Dnes už jich má na svém kontě šestnáct. Někdy se mi zdá, jakoby je vyhrál v jednom nebo ve dvou letech.

Je mnoho moudrosti v příslovích. Zjistil jsem to už nejednou. Občas mě některé napadne. Kupř. ono *Všeho moc škodí*. V posledních týdnech a snad i měsících půjčoval jsem si z naší celkem dobře zásobené veřejné knihovny díla v podstatě monotematického charakteru. Problémy dneška po onom září 9/11, džihád, islamofobie západního světa oprávněná či nikoli, šlamastyka v Afganistanu a Iráku. Ačkoli čtu pomalu, přibýval počet autorů a jejich děl. *Letter to Christian Nation* (S. Harris), *The End of Faith* (S. Harris) *Islam Without Illusions* (E. Hotaling), *Wikileaks* (E. Leish a L. Harding), *America's Secret War* (G.

Friedman), *What Went Wrong* (B. Lewis), *The Crises of Islam* (B. Lewis), *Why Are We in the War* (N. Mailer) a pár jiných. K tomu, aby spravedlnosti bylo učiněno zadost, I dvě knížky pana Chomského.

Je to všechno dozajista zajímavá, aktuální četba. Poněkud ale vyčerpávající pro pomalého čtenáře jakým jsem já. A tak, jednoho večera jsem si připomněl ono úsloví shora uvedené a z knihovny vzal trilogii K. Čapka *Hordubal*, *Povětroň* a *Obyčejný život*. A protože jsem ty dvě první části podruhé četl nedávno, začal jsem se do *Obyčejného života*. A myslím, že to byl velmi znamenitý nápad ...

Když majitelé antikvárních automobilů pořádají výstavu svých vozidel, ty se těší značnému zájmu. Myslím, že to není jen důsledek dávného ročníku výroby, ale i mnohdy nemalá elegance vozidel. Tou se mnohdy vyznačovaly i automobily z let padesátých a šedesátých, včetně oněch amerických korábů. Jeden z nich byl naším prvním automobilem po zabydlení v Kanadě.

Už v roce 1971 s přáteli v mnohem novějším voze podnikly jsme nádherný výlet z Winnipegu až do San Diega a jinou cestou zpět. Vůz, koupený už jako ojetý, absolvoval cestu přes americkou pouštní suchopár bez klimatizace a jediného nedostatku.

Po několikaletých obavách sedmdesátých let dvacátého století, že dochází ropa, trh ovládly automobily japonské, menší a ekonomické. Pak ale, sotva se proslechlo, že obava je malinko předčasná, na trh vyjely SUV. Ne právě malá to vozidla se spotřebou sice nižší než u oněch amerických korábů, ale vyšší než u osobních *toyot*, *hond* a jiných středně velikých japonských aut.

Dnes se na vozovkách množí jakýsi kříženeček onoho station (v Čechách se říkalo dodávka) wagenů a oněch SUV. Jsou to auta dle mého názoru poněkud připomínající pohřební vozy a co do elegance dobrým důvodem k diskusi. A podobná jsou si téměř jak vejce vejci. A pamětníkovi těch mnohotvarých peugeotů, buicků, chevroletů, oldsmobilů, pontiaků, fordů z oněch zmíněných let při pohledu na dnešní nikterak male vany a SUV zmocňuje se občasný smutek, podobají se pohledu na nový, prosklený mrakodrap jednoduchého tvaru, který se objevil na místě budovy, nemající mnoho společného se strohou a chladnou moderností...

Je jich skutečně třeba tolik? Děsí mne pohled do novin, na reklamní část a na prostranství u prodejen nových i starších vozů. Stejně tak jako ta chvíle, kdy naše auto asi doslouží, odhaduji kolem najetých 200000 km a bude třeba zakoupit jiné. Místo abych si libovat z tak ohromné nabídky, skličuje mě to. A nejde jen o automobily. Je tomu tak u nákupu v podstatě čehokoli. Snad jen sporáky a ledničky z ryze praktických důvodů nejsou nabízeny v nepřehledném množství druhů a modelů.

V tomto ohledu už je zcela zbytečné zmínit se o těch dnešních komunikačních krabíčkách, které brzy budou mít velikost krabíčky sirek a přitom si na nich budete moc promítnout Kleopatru nebo Ben Hura v celé délce!

Nechci se opakovat, ale tu mi opět na mysl přichází ono sdělení, ale je tak známé, že čtenář si jistě sám doplní...

Vladimír Čícha

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.

poblíž Queen St. W.

Toronto, Ontario M5V 2E2

Tel.: 416/204-9502

E-mail: towncrierpub@atf.ca

www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/597-1175

E-Mail: idiot@atf.ca

www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/640-9197

E-Mail: sinners@atf.ca

www.sinandredemption.com

Pozor na Pražáky

Pražák je úplně cizí člověk. Na první pohled vypadá, že je dokonce z jiné planety. To je však jen zdání. Pražák je z Prahy, což je naprosto zvláštní stát uprostřed naší české země, kde kromě Pražáků žijí ještě politici.

V Praze je možné úplně všechno. Celý národ tam posílá peníze a Pražáci si je pak rozdělují mezi sebou.

Pražák nemá žádné jméno, které by stálo za zapamatování. Kdo si jméno udělá, přestává být Pražákem a stává se Karlem Gottem nebo Jardou z Prahy.

Pražáků je všude plno. Přemísťují se hlavně autem, v poslední době všichni jezdí na kolech v legračních trenýrkách s plínkami. Pořád spěchají a telefonují.

Čím se Pražák živí, není známo. Jisté je, že nic nedělá a ani dělat neumí. Údajně snad i nepravdělně dochází do zaměstnání a má z toho prachů jako šlupek.

Za ženu má Pražák Pražandu, línou a marnivou ženskou, která Pražáka terorizuje.

Pražanda sedí doma a čte časopisy, kde jí radí, jak zabít čas. Pražák jí musí vozit za povyražením. Jinak otravuje, vymýšlí kravinu a ječí na děti. V létě se opaluje.

Pražanda musí mít bazén. Pěstuje fikus a pelargonie. Nevaří ani nepeče.

Když něco přeče jen zkusí, nežerou to ani slepice.

Své děti Pražáci drží doma u počítače. Přerostly jim přes hlavu, bojí se jim něco říct a nechávají je být. Nutí je jenom do angličtiny. S tou začínají už v jeslích.

Pražáci drží mezi sebou. Scházejí se u chat a vykládají si o tom, kam jeli, kam pojedou, jak se jim jelo, co tam snědli a na kolik je to přišlo. Jinak sedí na zahradě, pečou buřty, koukají na televizi, luští křížovky a sečou trávník.

Mimo sekání trávníku si Pražák sám vůbec nic neudělá. Normální člověk si proto u něj může přijít na pěkné peníze. Při jednání ale musí být ve střehu; Pražák chytračí a zkouší různé figle, jak nezaplatit.

Pražáci jsou celí posedlí zdravím a hygienou.

Shánějí se po zdravém jídle, ale jedí prášky po kilech.

Milují ochranné pomůcky. Pořád se myjí a sprejují a uklízejí a luxují. I na zahradě! Luxují i listí a pečlivě vypichují pampelišky z trávníku.

Když je Pražákovi padesát, tak Pražandě uteče. Najde si mladší, ale zase úplně stejnou Pražandu.

Opuštěné paničky, Pražandy, loví všude, i na vsi. Spadeno mají hlavně na staré mládence s pěkným gruntem. Když si nějakého vyhlídnou, nemá proti jejich čarování šanci. Nacpou se mu do baráku, dotáhnou ho na úřad a on pak na ně musí dít až do smrti.

Své mrtvé nechávají Pražáci spálit a pak si je vystavují doma v obýváku. Pokud se jedná o tchýni, tak v garáži. Zato pietně pohřbívají své psy a kočky.

Neznámý autor

Zaslal jí

Pánbůh si povolá Obamu, Medveděva a Klause a po jednom si je volá k sobě do pracovny. První vyjde Obama, ostatní se na něj sesypou a ptají se co a jak.

Obama, viditelně bledý, říká: "Chtěl po mně, abych ukončil všechny války, které vedeme, ... jinak stiskne takový zelený tlačítko a Amerika přestane existovat... Vůbec nevím, co s tím mám dělat..."

Druhý jde Medveděv. Podobná situace. "Chtěl po mně odstavit komunisty od moci v celém Rusku... jinak zelené tlačítko... vůbec nevím co s tím."

Třetí jde Klaus. Vyjde ven, potutelný úsměv. "Chtěl po mně, aby se v Čechách přestalo krást..."

Sáhne do kapsy: "Tak hoši, tady je to tlačítko."

Pase ovčák ovce na zelené louce. Najednou, co to? Po horské cestě přijíždí bavorák a za ním se táhnou oblaka prachu.

Za volantem sedí mladý muž ve skvěle padnoucím obleku od Broniho, v naleštěných botách od Gucciho, vázanka je D + G a na očích má tmavé brýle Ray Ban. Stisknutím tlačítka stáhne okénko, vykloní se a povídá: "Hej, ovčáku, když ti řeknu, kolik máš ve svém stádě ovcí, dáš mi jednu?"

Ovčák se pomalu podívá na úspěšného mladého muže a řekne klidně: "Ale jo, proč ne?" Úspěšný mladý muž zaparkuje svůj bavorák, vytáhne notebook Dell, připojí ho ke svému mobilu AT&T, pomocí GPS určí svoji polohu, pak se připojí na satelit ESA, kde zadá svoje souřadnice a vyžádá si pořízení řady fotografií s maximálním rozlišením. Pak pomocí Photoshopu otevře pořízené digitální obrázky a exportuje je do zpracovatelského střediska v Hamburku. Během pár vteřin dostane na svůj Palm Pilot zprávu, že obrázky jsou zpracovány a uloženy v databázi SQL. Propojí databázi s Excelem, kde má stovky složitých vzorců, a uploaduje všechna uložená data. Po několika minutách má data zpracovaná. Vytiskne je na miniaturní barevné tiskárně HP LaserJet jako stopadesátistránkovou zprávu a otočí se k ovčákovi:

"Máš přesně 1586 ovcí!"

"To je pravda. Takže podle naší domluvy si můžete vybrat jednu ovci."

Ovčák pozoruje pobaveně mladého muže, jak se snaží napasovat jedno zvíře do kufru auta, a pak povídá:

"Když Vám řeknu, jaké je Vaše povolání, vrátíte mi, co jste si vzal?"

Mladý muž se na vteřinu zamyslí a odpoví: "Jistě."

"Jste konzultant Evropské unie, " řekne ovčák. Mladému muži spadne čelist: "To je pravda. Jak jste to poznal?"

"Vůbec jsem nemusel hádat," povídá ovčák. "Přijel jste, aniž by pro vás kdokoliv poslal. Chtěl jste dostat zaplacenou za odpověď, kterou jsem už dávno znal - navíc na otázku, na kterou jsem se ani neptal, a přitom o mé práci víte úplně hovno.

A teď mi vraťte mého psa!"

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

e-mail:

Tatratravel@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta
Spolahlivo vybavíme!
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Formerly Mitra Travel

UNIGLOBE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto, M4T 1W4

Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 968 5947

e-mail: travel@heartofeurop holidays.com

Hours

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

Saturday: 9:00 AM - 2:00 PM

For all your travel needs contact:

OUR
TEAM

Blanka

Diana

Renata

Dagmar

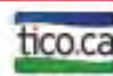
Dana

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com
renata@premieregroup.com

dagmar@premieregroup.com
dananohavica@yahoo.ca

MEMBER OF:

Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

